

Apex Bus, hectiek op de stoeprand

door Perry Vermeulen

Chinatown New York City, 9 mei 2005. Het was nog geen zeven uur geweest en ik zat al op de stoeprand voor het adres 88 East Broadway, wachtend op de bus die mij naar Washington DC moest brengen. Een stralende dag, graadje of 20 Celcius. Ik was niet de enige die zich die vroege ochtend naar het adres begeven had: een man of 25 stond ongeduldig te wachten op het vervoersmiddel van Apex Bus, een Chinees busbedrijf. Het aantal Chinezen was op één hand te tellen.

De straat East Broadway is totaal verschillend van het beroemde Broadway. De glitter en glamour is in deze buurt, nabij de Manhattan Bridge, ver te zoeken. Gevels vol grote, lelijke reclameborden die onleesbaar zijn voor de Westerling: Chinese karakters domineren de omgeving. Wie niet beter zou weten zou zich wanen in hartje Peking.

Ik besprak met een vriend mijn wens om tijdens mijn New York-bezoek ook een dagje Washington DC in te plannen, en hij wees me op het kleine bedrijf Apex Bus. Het bedrijf, met meer bussen dan werknemers en 22 dagelijkse ritten naar de hoofdstad, weet tegen ongelooflijk lage prijzen mensen te vervoeren naar diverse grote steden aan de East Coast – naast New York City doen de bussen onder andere Boston, Philadelphia, Washington en Baltimore aan. Je kunt binnen een paar uur overal geraken voor de prijs van nog geen 25 dollar, daar waar de grote Amerikaanse busmaatschappij Greyhound bijna het dubbele vraagt. Let wel: die 25 dollar betaal je dus voor een retourtje. Als je personeelskosten en benzinekosten meerekent schijnt het ongeveer 700 dollar te kosten om een bus van New York naar Washington te krijgen. Hoe men winst maakt met dergelijke lage retourprijzen, ik weet het niet - maar het aantal busbedrijven groeit met de dag. En daarmee ook de concurrentie.

Dat goedkope reizen heeft wel een prijs. Comfortabel en veilig is het allerm minst. Het kruispunt waar ik zat te wachten wordt schijnbaar door meerdere busbedrijven gebruikt. Chinese handelaars proberen in hun gebrekkige Engels toeristen te lokken naar hun bus. Nou ja, te lokken naar hun stukje stoeprand, waar dan gemiddeld 20 minuten later dan gepland de bus arriveert. Als deze uiteindelijk arriveert, is niet meteen duidelijk naar welke bestemming hij zal gaan rijden. Alleen Chinese karakters op de voorzijde van de bus en ook de uitstappende chauffeur weet ons met zijn Engelse woordenschat niet duidelijk te maken dat het werkelijk de bus naar de Amerikaanse hoofdstad is. We gaan er maar van uit en wringen ons die bus in. Een bus met een smerig, vervallen interieur en een toilet dat waarschijnlijk nog nooit een poetsmiddel gezien had.

Je schijnt te moeten hopen op een goede afloop. In het verleden is het al enkele malen fout gegaan. Onervaren chauffeurs die veel te hard rijden, dat moet ook wel verkeerd gaan. Tweemaal vatte een bus vlam in de eerste maanden van 2005, en 34 passagiers moesten naar een ziekenhuis nadat een bus gekanteld was toen de bestuurder een afrit met een te hoge snelheid nam. Bidde op een veilige aankomst in DC.

De reis duurde uiteindelijk vierenhalf uur, met tussenstops in Baltimore en Philadelphia. Ik heb kunnen genieten van de omgeving in de staten New Jersey, Pennsylvania en Maryland en ondertussen had ik genoeg tijd om veel te lezen over de hotspots van Washington DC. Het weer werd beter en beter en niets stond mij in de weg om een topmiddag te hebben in the Capital of the United States. Een geweldige dag gehad.

Apex Bus. Anderhalf jaar later google ik eens hoe het staat met dit bedrijf. Het schijnt een hectische periode te zijn voor de Chinese busbedrijven aldaar. In gebrekkig Engels laat de website van het bedrijf

weten dat er inmiddels een heus kantoortje is op een andere locatie in Chinatown. "We are the only low cost bus company has office in New York Chinatown. From now on, all of customers who take our bus do not have to wait on the street in any of destinations". Het nieuws gaat gepaard met twee afbeeldingen, een exterieur en een interieur. Het verbaast me dat de gevel ook leestekens bevat die ik als Westerling begrijp. Het is een hele lelijke, smoezelige gevel, dat verrast me dan weer wat minder.

Een krantenbericht op een andere pagina laat me lachen, ik herken de chaotische situatie die wordt beschreven. Wat agenten hebben voor opstoppingen gezorgd en honderden reizigers zijn gestrand. Chinese buseigenaren worden ondervraagd en een Chinese chauffeur rent hard weg als hij bijna aan de beurt is voor een stevig verhoor. De veiligheid wordt onacceptabel bevonden en de bussen worden afgevoerd naar een garage van de NYPD. Boze toeristen moeten een andere manier zien te vinden om elders te geraken. Ik zie het al helemaal voor me daar op dat levendige kruispunt.

Een ander probleem blijkt toch wel de almaar groeiende concurrentie. Er zijn genoeg kapers op de kust die met ongeoorloofde middelen proberen de groei van het busbedrijf te stoppen, zo blijkt uit een stukje tekst op de site van Apex Bus: "As we are experiencing tremendous growth, our competitors try to get our customers away. They cheated our customers and told them our company doesn't exist (Lier!!!). They ask our customers to pay additional money. Be careful, our loyal customers!" Ja, de wereld is hectisch op de stoepranden van East Broadway.